

Ja

Geliefd mens,

“In zijn bijzijn verschrompelde niemand, we groeiden.” En: “De hardvochtigheid verdween toen zij binnenkwam. Ze had het geduld om me te zien groeien.” Dat schrijft Marieke Lucas Rijneveld in het boekje *Warmtefort*. Deze zinnen raken aan datgene waar ik wil dat mijn leven over gaat en wat ik hoop dat het teweegbrengt. Geen verharding, cynisme of pantser. Maar vanuit een diepgevoeld innerlijk *ja*, blijven zoeken naar wat goed is om te doen in het leven dat mij gegeven is. Daar wil ik van harte opnieuw ‘ja’ op zeggen. Ik wil zo graag, en met velen van u, aangeraakt worden in mijn ziel. Dat vraagt moed. Moed om ontvankelijk en kwetsbaar te zijn. Moed om daarin te groeien. Het vraagt broosmoedigheid.¹

Zou Pasen 2026 een moment van hoop kunnen worden? In een wereld die ons bang maakt en waarin oorlog en geweld steeds dichterbij lijken te komen. Waar hardvochtigheid en verschrompeling aan de orde van de dag zijn. Zou er - in die wereld - misschien ruimte zijn om iets te laten kantelen in mij, in jou? Zou wat al zo lang in ons gegroeid en geworteld is tot nieuwe mogelijkheden kunnen leiden, omdat je het werkelijk (werkelijk!) gelooft en leeft vanuit die overtuiging?

Pasen kan het vernieuwen van een broos-moedig verbond zijn. Een verbond met het besef dat het leven lang niet altijd gemakkelijk is en wordt, maar dat wij de kracht vinden in onszelf en bij elkaar om erdoorheen te gaan. Dat wij samen - stap voor stap en over grenzen heen - een weg zullen vinden. Er is ons al vaak verteld dat we vertrouwen mogen hebben in onszelf, in elkaar, in het Leven. Soms noemen we het gewoon vertrouwen, soms herkennen we het als Godsvertrouwen. Wij staan in een traditie waarin dat vertrouwen een herhaaldelijke boodschap was en steeds opnieuw werd doorgegeven. Het is deel van onze apostolische identiteit. Wij staan op schouders van hen die ons lieten zien - of waarvan we het konden vermoeden - dat zij op cruciale momenten kozen voor de liefde.

Zó wil ik leven. Met open ogen. Met een warm hart dat aangeraakt mag worden als dat kan. Met de bereidheid om te veranderen. En daarnaast is het - misschien nu wel meer dan ooit - nodig om actief samen te oefenen in samenleven. In onze gemeenschappen en op verschillende manieren. Oefenen zonder hard te worden, zonder verschrompeling. Samen komen tot een completer beeld van wat er leeft, wat klopt, past en nodig is voor een leefbare wereld (ook dichtbij) en toekomst die vóór ligt. Dat wil nog niet zeggen dat zulke processen altijd comfortabel zijn. Er zullen groeipijnen zijn. Maar misschien is dat ongemak juist een teken dat er iets nieuws aan het ontstaan is.

Zullen we die uitnodiging deze Pasen proberen te doorvoelen? Samen - omdat we elkaar zo nodig hebben, met respect voor het verleden en met het oog op de toekomst - verder bouwen aan het Werk dat ons lief is? En waar we vanuit dankbaarheid en waardering graag onze liefde tot uiting mogen brengen in een bijzondere aanbieding. Velen doen dat, vaak op digitale wijze. Daar zijn we u en jullie allen zeer dankbaar voor en die dankbaarheid spreken we ook uit naar elkaar. Het maakt mogelijk dat we ons Werk samen kunnen voortzetten.

We wensen iedereen mooie paasdagen.

Met een hartelijke groet, en die krijgt u ook van broeder Van der Wal, graag uw zuster
Nanda Ziere

